

Bent Bøgsted (DF):

Jeg vil gerne spørge udenrigsministeren, om ikke artiklen mere er et tegn på, at den danske regering handler som et selvstændigt NATO-land, og at de otte lande, der har skrevet under på den, gør det som NATO-lande; og at det i virkeligheden er Frankrig og Tyskland, der prøver at sætte EU uden for det NATO-samarbejde, som vi her i Danmark går stærkt ind for. Skal artiklen ikke forstås som et udtryk for støtte fra otte NATO-lande i Europa til USA?

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Først til hr. Villy Søvndal: Jeg er da kun glad for, at man i Amerika tilslutter sig grundsynspunkterne i den artikel, som vi altså har været med til at skrive fra den danske regerings side, og hvor vi netop fik de sætninger ind, der forankrer den på FN-sporet. Vi siger jo også i artiklen, at ved at stå sammen om de fælles principper har regeringer og befolkninger i USA og Europa klart demonstreret styrken i deres fælles overbevisning. Det viste vi f.eks. på Balkan, så det er da kun glimrende, at vi er klar over fordelene ved at stå sammen.

Jeg tror ikke, hr. Villy Søvndal vil være i stand til at afvæbne Saddam Hussein uden amerikansk medvirken, hvis Sikkerhedsrådet beder om det. Jeg har egentlig aldrig hørt nogen, der kritiserer USA i én uendelighed, komme med dette forslag: Lad os følge Sikkerhedsrådets ønsker om afvæbning af Irak, hvis det bliver det, man beslutter, og lad os følge beslutningen op uden USA. Stop dog den antiamerikanisme.

Hr. Villy Søvndal vil have brug for USA, hvis der kommer en situation, hvor hr. Villy Søvndal vil have Sikkerhedsrådets resolutioner ført ud i livet. Jeg går ikke ud fra, at hr. Villy Søvndal mener, at det kan Europa gøre selv, så lad være med at lave den splittelse. USA har jo også siden præsident Bushs tale den 12. september fulgt FN-sporet, og Colin Powell taler i FN's Sikkerhedsråd i eftermiddag.

Lad os dog ikke lave de kunstige modsætninger. Vi har brug for hinanden, hvis Sikkerhedsrådet kalder på os, og så er det ikke hver for sig, så er det sammen, der er brug for os. Det er den linje, der er støtte til, det er altså også den linje; USA har fulgt, og det er derfor, der er møde i Sikkerhedsrådet i eftermiddag.

Vi ved alle sammen, at våbeninspektørerne vender tilbage den 14. februar, og så vil jeg lytte meget, meget agtpågivende til, hvad våbenin-

spektørerne siger, ligesom vi vil gøre i eftermiddag, når vi skal høre, hvad Colin Powell siger.

Om hr. Schröder og hr. Chirac er i samklang med deres befolkninger: Vi har et Folketing, vi har det repræsentative folkestyre, og den danske regering har fået bred tilslutning de to gange, vi har været i Nævnet for at få afprøvet en stillingtagen til, om vi skulle forberede en eventuel militær indsats. Bred tilslutning – ganske vist ikke fra SF og Enhedslisten, men det havde vi heller ikke ventet.

Villy Søvndal (SF):

Jeg mener, at hr. Bøgsted med sit spørgsmål viser, at han meget tydeligt har forstået, at det var en uforbeholden støtte til USA. Det spørgsmål undlod udenrigsministeren at svare på, og det var ærgerligt, for det var ellers et forsøg på at hjælpe udenrigsministeren til at se det indlysende i, hvad det var, der skete med den erklæring.

Så skal jeg bare oplyse udenrigsministeren om, at jeg kritiserer ikke USA. Jeg holder meget af USA, men jeg er dybt betænkelig ved den nuværende konfrontatoriske udenrigspolitiske linje, som den nuværende amerikanske præsident og hans stab fører, og det tror jeg slet ikke jeg står alene med. Jeg tror, den skepsis deles i en stor del af Europa. I et land som England er 84 pct. af befolkningen jo imod, at man indleder en krig mod Irak, der er lignende tal i Frankrig og lignende tal i Tyskland, og selv i Danmark er der ekstremt høje tal, som også udenrigsministeren må forholde sig til.

Årsagen til det er, at man synes, de argumenter, vi indtil nu har hørt, er højst tvivlsomme argumenter for at indlede en krig, hvor det jo ikke er Saddam Hussein, der bliver hovedmålet. Det bliver den civile irakiske befolkning, der i forvejen har lidt ufatteligt meget under 12 års sanktioner. FN regner med en halv million døde, og det er dét, der er alvorligt.

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg kunne desværre ikke nå at svare hr. Bøgsted før, og jeg er glad for at få lejlighed til det i denne runde.

Det er jo fuldstændig rigtigt, som hr. Bøgsted siger, at det er NATO- og EU-lande. Vi er både et NATO-land og et EU-land, og det er NATO-lande og EU-lande, som har skrevet under. Det ligger i forlængelse af, at NATO vedtog en erklæring i november, hvor man tilsagde støtte til Sikkerhedsrådet, og EU vedtog en i december, så det er da meget fornuftigt, at man samler under-